

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' שצד
ערב שבת קודש פ' תצוה,
פורים ה'תשפ"א

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', 'חיילי בית דוד' - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"א שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקי"ח שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ב"ה

דבר מלכות

3

מוכרחים לדבר ולהרעיש ללא הרף / משיחת פורים היחשמי"ז

זמן הגאולה

8

הרבי מוסר את נפשו כדי לדבר עמך / פרשת השבוע והזמן הנוכחי באור הגאולה

ניצוצות של משיח

11

לכל לראש דורשים "נעשה" / קטעים קצרים ופתגמים בעניני גאולה ומשיח

וילחום מלחמת ה' - וינצח

12

קרירות ב"מיהו יהודי" / שיחות בעניני שלימות העם והארץ

כתב יד קודש

14

מחיית עמלק תושלם אחר מינוי המשיח / צילום נדיר ממענה כ"ק אד"ש מה"מ

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

מוכרחים לדבר ולהרעיש ללא הרף

ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבור אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, ביכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפס"ד הרמב"ם! • ולהוסיף ולהדגיש שעומדים בזמן ד"עקבתא דמשיחא", ובזה גופא - עקבתא דעקבתא דמשיחא, ולכן, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידיעתנו של כאו"א מישראל שקיום הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי! • רואים במוחש שזהו הזמן הכי מוכשר והזמן הכי אחרון להביא את הגאולה ע"י "מעשה אחד" • ובפשטות: כשלומדים את הגמרא בסיום וחותרם מסכת סוטה רואים שהכוונה לרגעים אלו • משיחת פורים ה'תשמ"ז - בלתי מוגה

ברמב"ם, בפוסקים ועד לאחרוני האחרונים. אמנם, לימוד ענין זה היה רק **מזמן לזמן**, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והכריז ב"שטורעם" - "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה!" וציוה להדפיס ולהפיץ את ההכרזה בפירסום גדול וב"שטורעם" דוקא, ולמרות שהיו לו מפני זה קשיים (אינני רוצה להשתמש בביטוי חריף יותר, אף שהיו לו הרבה יותר מסתם קשיים), אעפ"כ המשיך לפרסם את ההכרזה הזו וציוה להדפיסה כדי שתשאר לדורות הבאים אחריו, והענין נמצא בדפוס גם עכשיו, רק שצריך להוריד את הספר מהמדף ולקרוא זאת עוה"פ (אבל לא רק בתור חזרה על הישנות, שהרי אם דברי צדיקים בכלל עומדים לעד, עאכו"כ בענין עיקרי כל כך שהוא עצמו ציוה להדפיס).

א. כיון שהיום אפשר להשפיע על אוה"ע לקיים ז' מצוות בני נח, מובן שנהי' שינוי, למעליותא, במצב העולם, וכן ישנו שינוי, למעליותא, במצב בני ישראל¹ - והלא דבר הוא.

והביאור בזה יובן בהקדים ביאור כללות הענין דמצב העולם לפני הגאולה (כדלקמן).

הגמרא (בזמנה) קבעה ש"כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"², לאחר זה באו רש"י, תוס', הפוסקים, הראשונים והאחרונים, עד לאחרוני האחרונים, ובמשך הדורות כולם למדו ענין זה כפי שהוא בגמרא,

(1) כמדובר בארוכה לפנ"ז בהשיחה - ס"י ואילך (התוועדויות תשמ"ז ח"ב ע' 613 ואילך).

(2) סנהדרין צז, ב.

ומזה מובן, שכל הקיצין שנאמרו בכל הדורות החל מזמן הגמרא ועד לקץ הנ"ל שנתפרסם ונדפס ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, לא נאמרו לשעתם בלבד, אלא שהענין הוא בכל התוקף גם בשנים הבאות, ואם-כן, מתחזקת עוד יותר ("ווערט נאך שטורעמ'דיקער") השאלה "עד מתי"!

ועיקר השאלה היא כיון שמדובר אודות קץ שנאמר ע"י נשיא דורנו וגם מאז כבר עברו עשרות שנים!

ב. והנה, חפשתי מה יכול להיות הביאור בדבר עד שהביאור היחיד שמצאתי הוא, שמעתי הענין עבר מ"הנשיא הוא הכל" אל "הכל", היינו לכל אחד ואחד מישראל.

כלומר:

כל עוד ה' הענין ד"הנשיא הוא הכל" וכל אנשי הדור היו מסורים אליו וכו', אפשר ה' לצאת י"ח ע"ז ולומר שהענין שייך לנשיא הדור בלבד, אלא שאעפ"כ בפועל "עדיין לא בא", אבל לאחר ירידת הדורות, כאשר המצב הוא ד"אכשור דרא" בתמי', וביחד עם זה הולכים ומתקרבים לזמן ד"בעתה" ו"אחישנה" (כמבואר בסוף דרושי פורים שבשערי אורה¹⁰) – הרי עכשיו נה' הכרח גדול יותר לעסוק בזה, וממילא הדבר נמסר לכאו"א מישראל.

ובנוגע לפועל – יש לפרסם, ביתר שאת ויתר עוז, עד שהענין יגיע לידיעתו של כאו"א מישראל, אשר ע"י מעשה אחד ויחיד, דיבור אחד ויחיד, או מחשבה אחת יחידה, ביכלתו להביא ישועה והצלה לעולם, כפס"ד הרמב"ם!

ולהוסיף ולהדגיש שעומדים בזמן ד"עקבתא דמשיחא", ובזה גופא – עקבתא דעקבתא דמשיחא, ולכן, אפילו אם עד היום ה' יכול לצאת י"ח בעבודתו של נשיא דורנו (שאפילו פירסם "קץ" וכו', כנ"ל) – הנה

וכמדובר כמ"פ – דוקא לדבר בולט לא שמים לב:

ענין הקיצין נמצא כבר בכמה וכמה ספרים³, החל מהרס"ג⁴, וכן הרמב"ם⁵ וכן בספר "מגילת המגילה"⁶, ועוד, לאח"ז התפרסם גם "קץ" בשם אדמו"ר הזקן⁷, ועושים מכל זה "שטורעם" – אבל לא שמים לב שגם בשיחות שנדפסו בדורנו (וע"ע היו בכתב או נעתקו בקופיר ביותר מהעתקה אחת) – ישנם קיצין החל מ"קץ" שנאמר ע"י אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע על שנת תרס"י⁸ (וכיו"ב, כמוזכר כמ"פ) ועד לקץ שנדפס בימינו ב"הקריאה והקדושה" על שנת תש"ג, תש"ד וכו' (כנדפס שם).

וא"כ רואים שמאז ש"כלו כל הקיצין" בזמן הגמרא, עברו שנים רבות כל כך, עד שבשנת תרס"ו ישב אדמו"ר נ"ע בהתוועדות ואמר "קץ" על שנה ההיא – אבל הענין נשאר רק אצל אלו שהשתתפו בהתוועדות או אצל אלו שהגיע לידם העתק השיחה, ואחר כך לא דיברו ע"ז במשך עשרות שנים, עד שבא כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו והחל ב"שטורעם" ד"לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה".

וכאמור – ההדגשה היא על הפירסום בדפוס דוקא, והוא עצמו (במקום אחר)⁹ גילה את פתגם הצמח-צדק שענין הנדפס הוא **לדורות** – ובזה התכוין לרמוז אודות תוקף הדברים שבדפוס גם לאחרי חיים חיותו בעלמא דינ!

(3) כמה מהם הובאו ונסמנו בהערות הרב מרגליות לשו"ת מן השמים (ירושלים תשי"ז) לסי' עב.
(4) האמונות והדעות מאמר ח פרק ג.
(5) אגרות תימן פ"ג (קרוב לסופו).
(6) לר' אברהם ב"ר חייא הנשיא (ברלין תרפ"ד).
(7) ראה סה"ש תורת שלום ע' 237 (ובסה"מ פר"ת ע' שיט).
(8) ראה המשך תרס"ו בהוספות ס"ע תרל.
(9) אג"ק שלו ח"ב ע' שפ.

במדרש¹⁴) בענין "זיכל אלקים ביום השביעי"¹³].

ד. כאמור לעיל, זהו הביאור היחיד בענין זה, לאחר חיפוש, וביגיעה, ביאור מספיק לקושיא הגדולה הנ"ל: "היתכן?! ו"עד מתי"?!..."

ובפרטיות יותר:

מעתה ההשתדלות להביא את הגאולה היא עבודת הרבים, רבים כפשוטו, אנשים, נשים וטף.

דהנה, ישנם ענינים שלגביהם צ"ל לאחרי גיל בר-מצוה, בענינים אחרים צ"ל מעל גיל עשרים (ולדוגמא – מחצית השקל, כמפורש בכתוב, בשיעור חומש היומי "מבן עשרים שנה ומעלה"¹⁵), ועד"ז ישנם ענינים השייכים דוקא ל"בן ארבעים לבניה"¹⁶ (דהיינו, להיות פוסק דינים¹⁷), ו"בן חמישים", "בן שישים" או "בן שבעים" וכו' וכו' –

אבל, לאידך גיסא, ישנם דברים כאלו ששייכים לכאו"א ממש, אנשים נשים וטף.

ובנדו"ד – ע"פ המבואר לעיל בארוכה מובן, שפסק-דין הרמב"ם הנ"ל נוגע לכאו"א ממש;

וגם אם עד עתה ה' אפשר לצאת ידי חובה בלימוד ההלכה בלבד, הנה לפי מהלך העולם כעת יש לשוב וללמוד את ההלכה, לימוד בשטורעם הכי גדול, עד שיהא לימוד המביא לידי מעשה – "מעשה אחד" שיביא "ישועה והצלה לעולם"!

לאחר שעבר כבר גם הקץ שנאמר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו וכבר אין מי שביכולתו לחשב קיצין – ויתירה מזו, אין צורך בחישוב קיצין, "גענוג חשבונות", ו"כלו כל

לאחר שמאז כבר עברו עשרות שנים, הרי זה דבר ברור שהדבר היחיד שעדיין לא נעשה הוא, להביא לידיעתו של כאו"א מישראל שקים הלכה זו ברמב"ם הוא ענינו הפרטי!

ועפ"ז מובן מדוע אין ברירה ומוכרחים לדבר פעם אחר פעם ולהרעיש ללא הרף אודות הקיצין, אודות ימות המשיח וכל הפרטים שבזה, כדי שידעו את העיקר, אשר אין הכוונה רק אודות המדובר בספרים כו', אלא בהלכה מפורשת הנוגעת לכאו"א אנשים נשים וטף וכולם יחד (ובל' המגילה "ביום אחד") באופן ד"קהל גדול"¹¹ לשון יחיד.

וזהו גם הטעם לדיבור אודות ז' מצוות בני נח דוקא בזמן האחרון (דאי משום ביטול הסכנה בלבד, כנ"ל, הרי גם זה נתחדש כבר לפני כו"כ שנים):

ביאת משיח צדקנו קשורה, כמובן, בשינוי במצב העולם, ומכיון שרואים שכבר נפעל שינוי בעולם (כנ"ל) ואעפ"כ עדיין לא בא, הרי זה גופא מוכיח ומחזק את הנ"ל, שמעתה הפעולה בזירוז הגאולה נעשתה ענינם הפרטי של כל אחד ואחת!

ג. ויש לעורר אשר לגודל חשיבות הענין, כדאי ונכון שבכל אסיפת כו"כ מישראל יזכירו ויעוררו:

הקשיבו יהודים!

הוספת מעשה אחד ע"י כאו"א מכם – ובפרט ע"י שלשה יהודים ביחד – יכולה להיות המעשה שהוא ה"מכה בפטיש" לפני הגאולה האמיתית והשלימה.

ובהוספה – דע"פ הלכה "מכה בפטיש" יכול להיות ברגע כמימרא, [ונפק"מ להלכה, בהלכות שבת¹² וכמובא גם (ברמז) בפרש"י¹³ בנוגע למעשה בראשית (ובאריכות יותר –

14) ב"ר פ"י, ט.

15) תשא ל, יד.

16) אבות ספ"ה.

17) ראה רמ"א יו"ד סרמ"ב סל"א.

11) ירמ' לא, ז.

12) ראה לקו"ש ח"ה ס"ע 31 ואילך. וש"נ.

13) בראשית ב, ב.

לתשובה לאלתר לגאולה", ובכוונה שיתבוננו בדבר, מתוך התעניינות, ועד לתוצאות של מעשה בפועל!

ו. ע"פ כל האמור לעיל מובן בפשטות הטעם לאריכות הדיבור, לעיתים קרובות, הן בענין הגאולה והן בענין ההשפעה על אוה"ע לקיים שבע מצוות בני נח:

ריבוי הדיבור אודות הגאולה הוא מפני שעצם הדיבור בדבר מבטל את פיתויי הייצר הרע שבא וטוען שעדיין חסרים לו ענינים אחרים ולמה לו לדאוג אודות משיח צדקנו והגאולה... בני ישראל כבר היו בגלות כל כך הרבה שנים, ובמילא מהיכי תיתי, שישוה בגלות עוד כמה שנים, ואפילו אם הגלות תמשך עוד אלף ותשע מאות שנה – גם לא איכפת לו!!! הוא עסוק בענינים חשובים!

ולכן חוזרים ומדברים על כך פעם אחר פעם כדי לעורר ולהזכיר שאין שום הבדל אם הוא אדם שעסוק בענינים גדולים וטובים או שאיננו עסוק, מדובר על כך ש"שכינתא בגלותא"²⁴, בני ישראל הם בגלות, וגם הוא עצמו נמצא בגלות, ואי לאו חושך הגלות לא ה' אומר דבר שכזה! ואדרבה – הא גופא ראי' שנמצא בעמקי הגלות!

ועוד ועיקר:

לדעת כל גדולי ישראל בזמן האחרון (ולאו דוקא רביים חסידיים) – עומדים עתה לאחר שכבר "כלו כל הקיצין" (כמבואר במפרשי התנ"ך על דניאל²⁵, מפרשים שנתקבלו ע"י יראי שמים ועד"ז בעוד כו"כ ספרים)!

ואין צורך בראיות לזה כיון שהדבר נראה ונגלה בעיני בשר, ובפשטות: כשלומדים את הגמרא בסיום וחותרם מסכת סוטה רואים שהכוונה לרגעים אלו.

ולכן, מובן שדוקא עכשיו הזמן לדבר

הקיצין" בפשטות – צ"ל קיום ההלכה בפועל! וגם אם קיום ההלכה יהי באופן כזה שיעשה "מעשה אחד" שלא לשמה, אלא על מנת להביא ישועה והצלה לעולם – הרי כבר פסק אדה"ז בהלכות ת"ת¹⁸ (ויסודו בגמרא מפורשת¹⁹) "לעולם יעסוק (או "ילמד") אדם בתורה ומצוות שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה".

ותורת החסידות מוסיפה ומבארת ד"מתוך", היינו שה"לשמה" הוא הוא ה"תוך" ד"שלא לשמה"²⁰.

ה. [.] ויש להוסיף ולהדגיש דנוסף על הסימנים שבסיום מסכת סוטה, ברור שבזמננו "כלו כל הקיצין", כולל גם, ובפרט, מפני המעמד ומצב המיוחד דדורנו זה ולאחר כל מה שעבר על דור זה בפרט – ו"לא תקום פעמיים צרה"²¹.

ועוד ועיקר – מפני החושך הכפול והמכופל, עד כדי כך שצריך לעורר ולהתווכח וכו' אודות הזכרת משיח צדקנו וענין הגאולה, ולא רק הזכרה בפה, אלא גם אודות המחשבה אודות משיח...

ויתירה מזו: כיון שכל דבר קשור בתורה באה "טענה" חדשה – מכיון שאמרו חז"ל²² "ג' דברים באין בהיסח הדעת . . משיח מציאה", וכמש"נ על משיח "מצאתי דוד עבדי"²³, אשר לכן, הרי אדרבא אסור לדבר על משיח...

ואולם, נשיא דורנו בודאי ידע מחז"ל זה, ואעפ"כ צוה להדפיס את ההכרזה ד"לאלתר

(18) פ"ד ה"ג.

(19) פסחים נ, ב. וש"נ.

(20) ראה לקו"ש ח"כ ע' 50. ועוד.

(21) ל' הכתוב – נחום א, ט (וראה לקו"ש חכ"ג ע' 306 הערה 55).

(22) סנהדרין צז, א.

(23) תהלים פט, כא. וראה ב"ד פכ"ט, ג.

(24) זח"ג ד, ב. ועוד. וראה מגילה כט, א.

(25) קאפיטל יב.

אחרון להביא את הגאולה ע"י "מעשה אחד".
וע"י עשיית "מעשה אחד" ועוד "מעשה
אחד" כו', עד למעשים רבים, הנה, לכל לראש
מקיים מצות מלכו של עולם, וזוכה לחלקו
בעוה"ז ולחלקו בעוה"ב, ועד שע"י המצוה,
לשון "צוותא וחיבור"²⁶, זוכה להתחבר
בעצומה"ית'.

וסוף סוף יזכהו הקב"ה למצוא את אותו
מעשה, דיבור או מחשבה שע"י"ז יביא "ישועה
והצלה לו ולכל העולם כולו", ובפשטות –
גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו!

(26) לקו"ת בחוקותי מה, ג. מז, ב. ובכ"מ.

אודות הגאולה ומכיון שאין יודעים מה עוד
מעכב – לעסוק בפועל בכל ענין שע"פ תורה
שיך לזה (כנ"ל).

ועד"ז בנוגע לדיבור בענין ז' מצוות בני נח:
מכיון שעומדים בזמן קרוב לגאולה, לאחר
ש"כלו כל הקיצין", מובן שעתה הוא הזמן
המתאים ביותר להכין את העולם כולו להיות
ראוי לגאולה – ותתקיים בו תכלית הכוונה
ד"לשבת יצרה".

ז. ו"המעשה הוא העיקר" (ולא הדיבור
בענין פלוני או בענין פלוני) – מעשה הגאולה
האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו ורואים
במוחש שזהו הזמן הכי מוכשר והזמן הכי

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות הרה"ת יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
וילדיהם רחל בת חיה מושקא, לאה שרה בת חיה מושקא, וישראל רחמים בן חיה מושקא שיחיו
ולזכות הנא לאה בת ח' רחל, עדינה בת ח' רחל, מרים בת ח' רחל, וצבי בן ח' רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח' רחל שיחיו

הרבי מוסר את נפשו כדי לדבר עמך

"ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל" (פרשתנו כה, א)

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

א. ישנם הטוענים, כיצד אפשר לצפות ממנו שיהי' בבחי' "הוי' הוא נחלתו"¹, כאשר "ידע אינש בנפשי"² את מעמדו ומצבו, הוא מכיר את מהותו העצמי ואת הדרגא שבה אוהז, ובמילא טוען שאינו שייך לענין הכהונה.

והמענה ע"כ [בדברי הקב"ה למשה רבינו בפרשתנו:]: – "ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל":

אין זה קשור כלל לדרגות נעלות², אלא כיון ש"אתפשטותי דמשה (ש) בכל דרא"³ – משה שבדורך – בחר בך לעמוד ולשרת⁴, לא נוגע כלל מה שאינך שייך לענין הבגדים ו"לכבוד ולתפארת"⁵. זו דרגא נעלית ועלי' תחשוב מחר, אבל **עכשיו** זה לא נוגע לך.

מה שנוגע הוא: היות שהגיע לאזניך הידיעה ש"הקרב אליך", כלומר, הרבי בחר בך וקירב אותך "מתוך בני ישראל", אזי אם לרבי התאים לדבר איתך מס' מילים, מותר לך להקשיב לו ולא לישון.

ומה שזו טירחא עבורך – תדע שאצל הרבי זו טירחא גדולה יותר; הרבי מוסר את נפשו ומנתק את עצמו ("רייסט זיך אָפּ") מעבודת ה' שלו – בדיוק כפי שהי' אצל אדמו"ר הזקן – כדי לדבר עמך, וא"כ מותר לך להניח עצמך בצד ("זיך אָוועקלייגן") ולהטריח את עצמך – לא לישון ולחלום חלומות, אלא **לעשות** משהו.

הנך מבלבל לעצמך ("פֿאַרדרייט זיך") את הראש, מבלבל לשני, ולאחמ"כ אתה בא לתבוע מהקב"ה מדוע אין לך את כל צרכיך!...

כיצד אתה תובע ממנו זאת בה-בשעה שאתה אשם בכך. וכפי שאדמו"ר המהר"ש אומר

שישנו גם ללא בגדי הכהונה. ולכן אמר הקב"ה למשה "ואתה הקרב אליך", כלומר, שהדרגא הכי נעלית בכהונה אל' הגיע אהרן ע"י בגדי הכהונה, שוה למדרגתו של משה שגם הי' כהן ושמש בלא בגדים. וראה לקו"ש שם.

(3) זח"ג רעג, א. תקו"ז תס"ט. ועוד.

(4) ע"פ שופטים שם ה. וראה רמב"ם שם.

(5) פרשתנו כה, ב.

(* לכללות השיחה – ראה לקו"ש ח"ע ע' 170 ואילך.
(1) פ' שופטים יח, ב. וראה רמב"ם הל' שמיטה ויובל פי"ג הי"ג.

(2) נתבאר קודם לכן בהשיחה ("שיחות קודש" תשכ"ז ח"א ע' 368 ס"ה ואילך) בענין מה שהקב"ה אמר למשה: "ואתה הקרב אליך", שענין זה אינו קשור לבגדי הכהונה ולענין ד"לכבוד ולתפארת", אלא **לעצם** ענין הכהונה

בהמשך מים רבים בתחלתו⁶ עה"פ⁷ "אולת אדם תסלף דרכו ועל ה' יזעף לבו", ש"אולת אדם תסלף דרכו" – האדם עצמו גורם לזה, ואח"כ "ועל ה' יזעף לבו" – בא בטענות להקב"ה... הרי אתה מרמה את עצמך! וכידוע אמרתו של אדמו"ר המהר"ש שאת הקב"ה אי-אפשר לרמות, את העולם הרי גם אי-אפשר לרמות, וא"כ את מי מרמים – את עצמו, ומה ה"קונץ" לרמות טפשי?!

למדת בתומכי תמימים – נז?... תעשה משהו ("טו עפעס"), "נרות להאיר"⁸!...

היכן הפירות? אתה רוצה שילכו לאיבוד ח"ו? האם בשביל זה חינוכו והשקיעו בך ("געהאדעוועט") שנים רבות כל-כך בתומכי תמימים, כדי שתבלבל את הראש לעצמך ולשני, ובאם יש לך חצי שעה פנוי שתשוב בה "באָבע-מעשיות"?

העיקר שאתה יושב בברוקלין וקורא עיתון מידי יום, שותה מיץ ("דזשוס") וממלא את כל תאוות לבך, אפילו אם זה רק חשק בעלמא...

ב. טוען הוא: מה תובעים ממנו, הרי יש לו עסק עם גוים, עד לא-ל זר אשר בקרבך⁹, ואיך אפשר לבוא אליו בדרישות?

והמענה ע"כ הוא – "ואתה הקרב אליך":

הרבי – הנשיא בחר בך, ולכן לא נוגעים כאן הדרגות שבהם אתה אוחז; אע"פ שהשני מתנהג בדיוק כמותו, מניח את כל זוגות התפילין ושומר את כל התורה ומצוותי, אעפ"כ לא תובעים זאת ממנו, כיון שהוא לא זכה ל"ואתה הקרב אליך", ו"לפום גמלא שיחנא"¹⁰.

משא"כ אתה זכית שהרבי – הנשיא יבחר בך, וכיון שהגיע אליך הידיעה שהרבי בחר בך, אזי אין זה תלוי בבחירתך, יש לך ברירה אחת בלבד: לציית או למרוד ח"ו בנשיאו של עולם.

הבעש"ט, אדמו"ר הזקן והרבי סללו את הדרך בעבודתם במסירות נפש, וכעת עליך רק לעשות!

ג. ויתירה מזו – נמצאים עתה כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן"¹¹:

הכל כבר מוכן – לפניך היו הבעש"ט, אדמו"ר הזקן ואפי' הרבי גם הי' לפניך, ובעבודתם הם סללו ("דורכגעטראָטן") את הדרך במסירות נפש, וכעת כל מה שאתה צריך זה רק לעשות!

באם היו תובעים ממנו להתחיל עכשיו בבניית המשכן, הי' יכול לומר שזה לא בכוח ויכולתו; אך כעת עומדים כבר "לאחר שתגמור מלאכת המשכן", המשכן עומד מוכן ("שוין פאַרטיק") וישנו כבר ה"ושכנתי בתוכם"¹² – "בתוך כל אחד ואחד"¹³, בתוך הלב של כאו"א,

(10) כתובות סז, א. וראה לקו"ש ח"כ ע' 606 ובהנסמן שם.

(11) רש"י שם פרשתנו – על "ואתה הקרב אליך".

(12) תרומה כה, ח.

(13) ראה לקו"ש ח"ג ע' 906 ס"ה ואילך ובהע' 33.

(6) סה"מ "תורת שמואל" תרל"ז ע' ב.

(7) משלי יט, ג.

(8) ראה שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז,

ב ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

(9) ראה שבת קה, ב עה"פ לא יהי' גו' (תהלים פא, י).

ועליך מוטל רק להסיר מעצמך את ההעלם והסתר ולפתוח את לבך.

בזה בלבד שאינו עושה את ההיפך – אין הוא יוצא ידי-חובה, שהרי לא די ב"סור מרע"¹⁴ ומוכרח להיות גם "עשה טוב"¹⁴. סור מרע הי' גם קודם בריאת העולמות, ובשביל סור מרע בלבד לא היו זקוקים לזה, אלא הכוונה בבריאת העולמות שיהי' "עשה טוב".

וידוע פירוש רבותינו נשיאינו בזה¹⁵, "עשה" הוא מלשון כפי', דהיינו, שצריכים לכפות על עצמו את העשי' גם כשאינו רוצה, היות וכל זמן שהוא עושה זאת ברצון ולא נרדם, עדיין אין זה "עשה", אלא דוקא כאשר כופה על עצמו היפך רצונו – זה נקרא "עשה".

ד. עליך לדעת שהי' ה"ואתה הקרב אליך . . מתוך בני ישראל": הרבי בחר כך לא מהגויים ח"ו – מהם היתה כבר הבחירה במעמד הר סיני שאז "ובנו בחרת מכל עם ולשון"¹⁶ – אלא "מתוך בני ישראל", ועל-כן עליך להניח את עצמך ("זיך אוועקלייגן") ולעשות.

ומה שהוא צריך שיהי' "לכבוד ולתפארת", זהב וכסף, תכלת וארגמן ותולעת שני כו'¹⁷ – אין-הכי-נמי, זה אכן יהי', אך קודם צריך להיות ה"ואתה הקרב אליך"; ולא רק כשיש לו מצב רוח טוב ואין לו משהו טוב יותר לעשות, אזי עושה טובה ליהודי אחר ומאריך בתפלתו עוד חצי שעה... אלא עליו למסור את עצמו לגמרי ("ער זאל זיך אינגאגצן אוועקגעבן"). (משיחת ש"פ תצוה, ח' אד"ר ה'תשכ"ז – בלתי מוגה)

14) ל' הכתוב תהלים לז, כז.
 15) מאמרי אדהאמ"צ ויקרא ח"ב ע' תשסא. סה"מ
 16) (17) כ"ה בהנחה – ע"פ תרומה כה, ג-ד. ואולי הכוונה למ"ש בפרשתנו שם, ה.
 16) (16) ברכת אהבת עולם. וראה שו"ע אדה"ז או"ח ס"ט ס"ד.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נרבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לכל לראש דורשים "נעשה"

עליו לגלות את העצם שבו, ועד"ז לפעול גם על הגלות שיתגלה גם העצם שבה. אמנם לשם כך נדרש תחילה לגלות את העצם שבו, אך כיון שזה לוקח ריבוי זמן, ו"אָט אָט קומט משיח" – במילא, בענינים נעלים ובענינים של הבנה והשגה שיסמוך על כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו שאצלו הרי ישנם ענינים אלו, ומאחר שמקשר עצמו עם שליחות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו – אזי מקבל גם ממה שיש למשלח; אותך צריכים בשביל הידים והרגלים שלך, וכח הדיבור שבפיך – שתלך לפעול על יהודי שני! ובנוגע לענינים נעלים – הם ישנם אצל המשלח. הסדר הוא, שלכל לראש דורשים "נעשה", ורק אח"כ "נשמע". וכאשר פועלים בסדר זה, שתחלה ישנו ה"נעשה" – אזי מגיעים אחר-כך ל"נשמע", אך כאשר מתחילים מ"נשמע" – אי אפשר לדעת אם יגיעו לה"נעשה".

(תרגום חפשי משיחת ש"פ תצוה ה'תשמ"א – בלתי מוגה)

בעצם – לא יהי צורך להדחף

[. .] וכל זה – בשעתא חדא וברגעא חדא, תיכף ומיד ממש – עוד לפני ימי הפורים, כך שלקראת ימי הפורים . . נהי' כולנו בארצנו הקדושה ביחד עם משיח צדקנו, ומכיון שכן, הרי מובן, שכולם ידחו כדי לשמוע את קריאת המגילה בבית המקדש, ובעצם – לא יהי צורך להדחף, כי אם באופן ד"משתחוים רווחים!"

(משיחת ש"פ תצוה, פ' זכור ה'תשמ"ה – בלתי מוגה)

קרירות ב"מיהו יהודי"

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

[בנוגע ל"מיהו יהודי":] רואים איך שכל הענין חסר בסיס לגמרי, וכפי שאדמו"ר הזקן אומר, שמהטענות עצמן אפשר לראות איך שהן חסרות כל שחר:

יצאו עתה עם רעיון חדש האומר: מדוע צריכים להרעיש על מיהו יהודי עכשיו – הרי פעם המצב ה' גרוע יותר! אימתי? כאשר היטלר ימ"ש התחיל את המלחמה, ברחו מגרמני' המון משפחות, שבניהם היו גם נישואי תערובות, והם עלו לא"י והתיישבו שם, שזה ה' עוד לפני שחוקקו את חוק השבות ושאר החוקים, במילא הם נשארו שם רשומים בתור יהודים, וזה הרי סיפור שקרה לפני יותר משלושים שנה (שהרי מ-1940 עד 1972 עברו 30 שנה) – טוענים הם – ומדוע צריכים היום כל כך להרעיש על זה?

ובזה רוצים להצדיק את הגזירה האיומה של "מיהו יהודי"!

עוד יקפצו לומר שאני מתנגד לכך שרשמו את אותם משפחות גרמניים כיהודים; אני אמנם אוחז כך, אבל לא על-זה אני מדבר כעת, עכשיו לא מדברים על סיפור שאירע לפני עשר, חמש עשרה, עשרים או שלושים שנה, אלא עתה מרעישים בנוגע למה שקורה עכשיו – שמדי יום ביומו רשומים גוים בתור "יהודים", לוקחים גרמני שהינו שונא ישראל בתכלית וקוראים לו בשם "יהודי"!

ויהי רצון שהיות ונמצאים עתה קודם פורים, שאז הרי ה' "רבים מעמי הארץ מתייהדים", אזי אם בנוגע לגוים ה' "מתייהדים", עאכו"כ שבנוגע ליהודים בודאי צריך להיות "מתייהדים", היינו, שלא יתפעלו מהגוים וירשמו "גויר כהלכה" דוקא, ולפעול זאת בדרכי נועם ובדרכי שלום,

ושיהי' "כתית למאור" (פרשתנו כז, כ) – שיפעלו בעצמם הביטול, שללא הבט ע"כ שעד עתה הוא חשב אחרת, עכשיו יודה בטעותו.

ובפרט שנמצאים עכשיו קודם פורים שזה קשור עם הענין דעמלק, שפעל "אשר קרך בדרך" (תצא כה, יח), ועד"ז בנוגע ל"מיהו יהודי", שישנה קרירות כזו ("אזא קאלטיקייט"), שזה בכלל פלא שאין פוצה פה ומצפץ, אף אחד לא עושה כלום בנוגע לזה, ואין זו סתם **קרירות** – אלא **קיפאון** ("אָ פאַרפּראַנקייט")! מפחדים להכניס אצבע במים קרים.

עד שכאשר כבר עשו משהו, וכינסו אסיפה גדולה כאן (בניו-יורק) ואסיפה גדולה במונטריאול, שבשני המקומות היו אלפי יהודים, אזי כאשר היו צריכים לכתוב ע"כ בעיתון שלהם (של מארגני האסיפה) הם מצאו מקום בעיתון לשלש-עשרה שורות בלבד, וזה גופא הדפיסו באותיות קטנות אותם דחפו באיזה פינה צדדית, עד שבכלל לא יהי' ניכר כל הענין, שנעלם בתוך ענינים אחרים ונבלע בהם.

הרי מדובר על אסיפה שהם בעצמם ארגנו, ובאסיפה זו קיבלו הרי כמה וכמה החלטות, אך כאשר זה מגיע לפירסום בעיתונים אין להם את העוז לפרסם את מה שהחליטו, ואין פוצה פה ומצפץ! אפי' ארגון האסיפה ה' מתוך הכרח, אבל לפועל כבר עשו זאת וא"כ

מדוע לא מפרסמים את ההחלטות?! ובאם מדפיסים כבר משהו הרי זה רק שלש-עשרה שורות! ואני אומר שלש-עשרה בדיוק היות וספרתי אותם; ויותר מזה לא יכלו לכתוב!?

בעיתונים של הגוים כתבו על כל הענין עם ההחלטות וכו', אבל כאשר זה מגיע לעיתונים שלהם, שבכותרת העיתון הם כותבים שהוא שייך לאלו המגינים על התורה והיהדות, אזי כאשר מדובר אודות פירסום האסיפה שלהם שהם בעצמם החליטו עליו – לזה אין להם תעוזה ("ברייטקייט")!

מועצת גדולי התורה שלהם קראה לבוא לאסיפה ולפועל לא כותבים על כך – הרי "רבן דקרו" בזה!

[. .] ענין זה נכלל בענינים אלו שכאשר אחד רואה את השני חוטא עליו למחות על כך, ומי שאינו מוחה אומרים עליו שהקולר תלוי בצוארו!

אני את שלי עשיתי, הנני מוחה בזה בכל התוקף, בכדי שלא יחשיבו אותי בתוך אלו שאינם מוחים, אבל כל השאר שעדיין לא מחו צריכים למחות, כיון שאם לא ימחו אזי הקולר תלוי בצוארם, שהדיוק כאן הוא שזה **תלוי** בצוארו, לא זו בלבד שהוא לא התנהג נכון וכיו"ב, אלא אומרים כאן שהכל מונח עליו.

והיות שנמצאים עכשיו לפני פורים, שאז ה' "ורבים מעמי הארץ מתיידיים", עאכו"כ כעת, שזה יפעל על היהודים, ושהדתיים ילמדו מה"שמאלנים" [זה שקוראים להם "שמאל", באמת אין זה כך, שהרי כל היהודים הינם בני אברהם יצחק ויעקב, ורק בחיצוניות אומרים שהם מה"שמאל"], ושלא יחכו עד שהדתיים יכירו בזה שצריכים לעשות משהו, אלא שהחפשיים יעשו, כפי שרואים שהחפשיים עושים כבר;

והיות שבקרוב מגיעים הבחירות, אזי יתחילו לתבוע מהדתיים מדוע הם לא עשו כלום כאשר זה הגיע ל"מיהו יהודי" (חסר קצת), ללא הבט ע"כ שהם יהודים דתיים שמניחים תפילין בכל יום, מתפללים שלש פעמים ביום, ועושים את כל הדברים הטובים, אבל בנוגע לזה אין להם את התוקף ("די שטאַרקייט"), אלא צריכים לחכות עד שהשמאלנים יפעלו בנידון.

[. .] ויה"ר שכל אחד יתבונן בשפל המצב הנוכחי, שצריכים לצאת ידי חובה כלפי גוי זה וכלפי גוי אחר, ואין את התוקף לא להתפעל מהם, ואדרבה שיהי' כפי שהרמב"ם אומר ש"יכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה", שזה הולך על כאו"א ביחוד, שיכריח את עצמו "לחזק בדקה", לא להתפעל, וכל זה שיעשה בדרכי נועם ובדרכי שלום.

(קטעים משיחת ש"פ תצוה ה'תשל"ב - בלתי מוגה)

מחיית עמלק תושלם

אחר מינוי המשיח

בקשר עם ימי הפורים, הננו מביאים צילום נדיר ומיוחד (מוקטן במקצת) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על מכתב מהרה"ג ר' אפרים אליעזר הכהן יאלעס זצ"ל, מתאריך י"א אדר ה'תשח"י, בו כתב (ככל הנראה) לפי זכרונו את מה שענה לו כ"ק אד"ש מה"מ ביחידות על שאלה ששאל בענין חודש אדר והגילוי דאדיר במרום

(צילום נוסף מענין זה הדפסנו בגליון קמה ע' 18)

פענוח התיבות שהוסיף כ"ק אד"ש מה"מ בכת"ק (באו בהדגשה):

ולכן מחיית עמלק תתקיים בשלימות באחרית הימים אחר מינוי מלך המשיח, שעליו נאמר שאז יהי' וגבה מאד (לקו"ת שה"ש בסופו. ומ"ש ברמב"ם תשובה ט, ב "קרוב למ"ר" - עיין תנחומא תולדות ס"ק ובהערות בובער שם. גם נבואה שאני. וראה קה"ר יא, ח).

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, ה'תשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכיו"ר

לעילוי נשמת

הרה"ג הרה"ח ר' זלמן לייב ב"ר יעקב יצחק ע"ה עסטולין
נפטר ביום ט"ו אדר - שושן פורים קטן ה'תשס"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י יו"ח שיחיו

לשנת ברכה והצלחה בכל מכל כל
והעיקר התגלות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח ממ"ש נאו!

* * *

לעילוי נשמת

מרת רחל בת הרה"ח הרה"ת ר' מרדכי דוב ע"ה סימפסאן
נפטרה ש"ק פ' תשא, ט"ז אדר ה'תשע"ה
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנה

הרה"ת ר' אברהם וזוגתו מרת צפורה
ומשפחתם שיחיו סימפסאן

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח' רחל בת ר' פנחס זליב ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי הירש ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליב ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די